

Publicerad 2016-09-19 12:28 av Florian

Höstsol, september.

Jag väntade länge på skymningen. På att allt stök och oväsen skulle lägga sig. Jag ville vara ifred och tänka. På mina villkor. Jag ville att någon skulle röra vid mig, kliva fram ur mörkret. Jag ville känna glädje och än en gång se trollsländan slå sig ned i min kvällsstund.

Mycket har tagits ifrån mig. Det kan jag känna tacksamhet för. Mina tillgångar är inte större än så och tillflyktens eldar kan ändå ingen släcka. Kan detta vara målet för resan?

Mer begär jag inte.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Florian med Poeter.se id #78755 innehar upphovsrätten